

НАСЛІДКИ ІНФЛЯЦІЇ У СПЕКТРІ ЗОЛОТОВАЛЮТНИХ РЕЗЕРВІВ КРАЇНИ

Складною, але надзвичайно важливою проблемою сучасності є як вплив інфляції на економіку держави, в нашому випадку на економіку України. Що ж являє собою інфляція?? Інфляція-це складне багатоаспектне явище соціально-економічного характеру, властиве в тому або іншому ступені всім країнам: розвиненим, тим, що розвиваються й, звичайно, країнам з перехідною економікою [1]. Без стримування темпу інфляції неможливо досягти економічного росту країни, так як інфляція стримує розвиток всієї банківської системи і всіх фінансових ринків. Звичайно, не можна заперечувати, що за роки незалежності України було проведено ряд реформ і досягнуті значні успіхи в боротьбі з інфляцією, але чи досить цього? Певна річ, що ні. В Україні ще не вироблений ефективний механізм управління інфляційними процесами. З досвіду щодо антиінфляційного регулювання в Україні можна сказати про недостатню адекватність монетарних режимів і використовуваних Національним банком України інструментів грошово-кредитного регулювання подолання інфляції. Як правило, вони запозичуються із закордонної практики антиінфляційного регулювання, але найчастіше не враховують особливостей української економіки. Поступове зниження рівня інфляції на початку ХХІ ст. може бути пояснено сприятливою зовнішньоекономічною кон'юнктурою, що дозволила трохи нормалізувати економічну ситуацію в країні [2]

Як відомо, Україна взяла зобов'язання поступового переходу до гнучкого курсу національної валюти. Як наслідок, це зобов'язання у певній мірі знижує актуальність прив'язки до валютного кошика.

Міжнародні золотовалютні резерви Національного банку України (НБУ) на 31.12.2018 становили 20 820,43млн. дол. США, що на 2011.98млн.

дол.США більше,ніж були у 2017 році. Щодо 2020 року,то на 30.04.2020 вони становлять 25 695,05млн. дол. США,що на 392.89млн. дол. США більше ,ніж на кінець 2019 року. Тож у подальшому НБУ намагатиметься стабілізувати курс гривні щодо долара і не дозволити гривні обвалитись знову,як ми вже бачили нещодавно [3].

Отже, інфляція впливає на економіку держави наступним чином:

1. Стабільність цін є однією з найважливіших макроекономічних проблем. Інфляція – це підвищення середнього (загального) рівня цін. Існує кілька типів інфляції, які нелегко на практиці відрізнити один від одного, тому що вони тісно пов'язані і постійно взаємодіють.

2. До основних причин інфляційних процесів в країні можна віднести монополістичні тенденції в економіці, зростання державного дефіциту і державного боргу, несприятливу ситуацію на Сході країни, диспропорції в народному господарстві, кризові явища у валютно-фінансовій системі. Існує також зв'язок між інфляцією та безробіттям.

3. У результаті інфляції у більшості домашніх господарств знижуються реальні доходи, їхній життєвий рівень падає, відбувається знецінення заощаджень, у суспільстві зростає нервозність, соціальна напруга. Інфляція дезорганізує виробництво, негативно позначається на обсягах виробництва, порушує інвестиційний процес. Від інфляції можуть виграти ті економічні суб'єкти, яким вдається в умовах інфляції збільшувати свої доходи більш швидкими темпами, ніж зростають ціни, а також позичальники, у тому числі уряд, в разі несподіваного прискорення інфляції.

4. Уряду кожної країни, що знаходиться в кризі, слід проводити антиінфляційну політику. Методи боротьби з інфляцією можуть бути адаптаційні (заходи щодо пристосування і стримування інфляції) і радикальні (проведення грошових реформ) [4].

5. Основною причиною інфляції в нашій країні була командна система, розпад якої призвів до руйнування господарських зв'язків і заміни державного монополізму на корпоративно-бюрократичний і кримінальний монополізм. ^[5]

На даний момент причиною підвищення інфляції є нестабільна ситуація в Донецьку та на Луганщині, напружені відносини з Росією. Для недопущення економічного колапсу необхідно здійснити ряд заходів, спрямованих на розробку нового податкового кодексу, скорочення штату державних чиновників, здійснення легалізації тіньового капіталу та вирішенню нестабільної ситуації на Донбасі та на Луганщині.

Рухаючись до ринкової економіки, економіка нашої країни, на жаль, не завжди засвоює тільки позитивне, а чомусь, в першу чергу, засвоює його негативні сторони. Зрозуміло, що до труднощі звільнення від господарського тоталітаризму і відсутність досвіду державного регулювання в умовах ринку часто викликають невдачі. Навряд чи вдасться швидко скинути з себе тягар інфляції, тим більше за допомогою адміністративних заходів. Завдання стоїть, швидше, у стримуванні процесу і пристосуванні нього.

Таким чином слід звернути увагу на те, що потрібно суттєво покращувати ситуацію. Але як це зробити? На мою думку, потрібно впроваджувати комплексні заходи антиінфляційного регулювання, але перш за все потрібно вирішити напружену ситуацію з на Донбасі та на Луганщині.

Економіку будь-якої країни, в тому числі і нашої, слід розглядати як систему, організм з обмеженою кількістю прямих та опосередкованих зв'язків. Механізм дії інфляційних факторів залежить від співвідношення багатьох економічних процесів – внутрішніх і зовнішніх. Він неоднорідний на часовому проміжку становлення ринкової економіки в Україні. Також неоднакова активність конкретних інфляційних факторів. Це обумовлено тим, що інфляція – це, передусім, динамічний макроекономічний процес. У більшості випадків ті негативні процеси, які розглядаються на рівні макроекономіки, є наслідком значних деформацій внутрішніх економічних процесів, як макроекономічних, так і мікроекономічних. Тож якщо засоби щодо поліпшення економічної ситуації використовуються частково, то результат нагадуватиме лише тимчасову зміну на краще, так звану “косметичну” операцію.

Заходи щодо поліпшення фінансової ситуації в Україні можуть дати позитивні результати лише за умов початкового, обов'язкового і суттєвого покращення фінансів базової ланки економіки – фінанси підприємств та організацій, ефективного стимулювання ділової активності та підприємництва, продукуючого процесу.